

ശരീരത്ത് സംസ്ഥാപിക്കൽ സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വമാണ്

മുആദ് ബിൻ ജബലിന്റെ ഹദീസ് : പ്രധാന പാഠം

അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ فك الله أسره

ശരീഅത് സംസ്ഥാപിക്കൽ സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വമാണ്

മുആദ് ബിൻ ജബലിന്റെ ഹദീസ് : പ്രധാന പാഠം

فك الله أسره
അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ

ശരീര പരമ്പര

നാല്

നിറയാർദ്രനും ദയാലുവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ നാമത്തിൽ.

ഉലകങ്ങൾക്കുടയോനായ അല്ലാഹുവിനാണ്
സ്തുതികളുഖിലവും.

നിറയാർദ്രൻ ദയാലു.

മൂല്യവിധിനാളിനധിപതി.

ഞങ്ങൾ നിനക്കു മാത്രം വഴിപ്പെടുന്നു, ഞങ്ങൾ നിന്നോട്
മാത്രം തുണയിരക്കുന്നു.

നേർപാതയിലേക്ക് നീ ഞങ്ങളെ നയിക്കേണമേ
നീ പ്രസാദിച്ചവരുടെ പാത, നീ ദ്വേഷിച്ചവരുടെയല്ല,
ഭംശ മാർഗ്ഗികളുടേതുമല്ല

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ശരീഅതിന്റെ പ്രയോഗവത്കരണം (തത്ത്വബീഖുശ്ശരീഅ)
ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും നിർബന്ധ ബാധ്യതയാണ്.
അതിന്റെ സംസ്ഥാപനത്തിൽ ആർക്കും ഒരു ഇളവും
ഒഴികഴിവുമില്ല. ഓരോ വിശ്വാസിയുടെയും ജീവിതത്തിൽ പ്രഥമ
പരിഗണന അർഹിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയമാണത്.

എന്തുകൊണ്ടാണത്?

ജനം അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അടിമയാണെന്നും, അവൻ
മാത്രം വഴിപ്പെടുന്നതിലൂടെയാണ് യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം
പ്രാപ്യമാവുകയുള്ളൂ എന്നതുകൊണ്ടുമാണത്. സമ്പൂർണ്ണമായ
ശരീരത്ത് പ്രയോഗവത്കരണത്തിലൂടെയല്ലാതെ
അല്ലാഹുവിനുള്ള കീഴ്വണക്കത്തിന്റെ ആ ആത്യന്തികതലം
ഒരിക്കലും സാധ്യമാവുകയില്ല എന്നതുകൊണ്ടുമാണത്. ഓരോ
മുസ്ലിമും സ്വന്തയെ സമ്പൂർണ്ണമായി ശരീഅതിന്
സമർപ്പിക്കാതെ ഇസ്ലാം പൂർണ്ണമാവുകയില്ല.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً

"വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ പൂർണ്ണമായും ഇസ്ലാമിലേക്ക്
പ്രവേശിക്കുക" (2 : 208).

മുഹമ്മദിന്റെ ശയ്ഖും, അറബി ഭാഷാ പാണ്ഡിത്യത്തിലും, ഖുർആന്റെ വ്യത്യസ്ത പാരായണങ്ങളിലും പാഠഭേദങ്ങളിലും വിജ്ഞാനങ്ങളിലും മുൻപന്തുമായിരുന്ന ഇമാം ത്വബരി ഈ സൂക്തവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പണ്ഡിതോചിത ഭിന്നസ്വരങ്ങൾ വിശദീകരിക്കുകയും, ഖുർആന്റെ വ്യത്യസ്ത പാഠങ്ങൾ വിവരിക്കുകയും ചെയ്ത ശേഷം ഇങ്ങനെ എഴുതുന്നു, "വിശ്വാസികളോട് മുഹമ്മദ് നബിയെയും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്ന ഇസ്ലാമിനെയും പിന്തുടരാൻ അല്ലാഹു കൽപിച്ചതിന്റെ പൊരുൾ എന്താണെന്ന് ചോദിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതിന്റെ ഉത്തരം, അല്ലാഹുവിന്റെ സകല നിയമങ്ങളും - ചിലത് പരിഗണിക്കുകയും ചിലത് അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യാതെ - പൂർണ്ണമായും പാലിക്കുകയും, എല്ലാ നിയമങ്ങളും പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുകയും ചെയ്യലാണ്. അങ്ങനെവരുമ്പോൾ ﴿٥٤﴾ അഥവാ സമ്പൂർണ്ണത എന്നത് **السلام** നെ വിശദീകരിക്കുന്ന നാമസവിശേഷതയാണ്. അതായത്, മുഹമ്മദ് നബിയിലും അവിടുന്ന് കൊണ്ടുവന്നതിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർ സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വത്തോട് കൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ഉപേക്ഷിച്ച് നിർത്താതിരിക്കുക" (തഫ്സീറുത്ത്വബരി 4 : 253).

തുടർന്ന് ഈ ആയതിന്റെ അവതരണ പശ്ചാത്തലവും, വെളിപാട് ഹേതുവും സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഇക്രിമയുടെ നിവേദനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു, "നാം മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ചതിന് സമാനമായി ഇക്രിമയുടെ വാക്കുകൾ നമുക്ക് കാണാനാവും. ഇസ്ലാമിന്റെ ഭാഗമല്ലാത്ത സകല നിയമങ്ങളെയും നിരാകരിക്കുവാനും, ഇസ്ലാമിക നിയമങ്ങളെ മറുകെ പിടിക്കുവാനും, അവയിൽ നിന്ന്

ഒന്നുപോലും വിട്ടുകളയാതിരിക്കാനും വിശ്വാസികളെ ഉണർത്തുകയാണിവിടെ" (തഹ്സീറുതുബരി 4 : 256).

അതായത്, ഒരു വിശ്വാസിയുടെയും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും ശരീഅത് മാത്രമായിരിക്കണം അടിസ്ഥാനമായിരിക്കേണ്ടത്. ശരീഅതിൽ നിന്ന് മാത്രമേ അവർ സ്വീകരിക്കാവൂ. ശരീഅതിനെ മാത്രമേ അവർ സമീപിക്കാവൂ. ശരീഅത് അല്ലാത്ത മറ്റൊരു പോംവഴിയും അവർക്ക് മുന്നിലുണ്ടാവാൻ പാടില്ല. ശരീഅത് അല്ലാത്ത മറ്റേന്തിനെ കുറിച്ച ചിന്ത പോലും പാടില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ശരീഅതിന്റെ പ്രയോഗവത്കരണമെന്നാൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ്.

പാകിസ്താൻ, മലേഷ്യ പോലുള്ള ചില നാടുകളിൽ തെരഞ്ഞെടുപ്പി (choice / اختيار) നുള്ള ഒരു സാധ്യത അവർ മുന്നിൽ വെച്ചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ വ്യവഹാരങ്ങളിലും വിധിതീർപ്പുകളിലും വേണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്ക് ശരീഅത് തെരഞ്ഞെടുക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ട..! ശുദ്ധ തോന്നിയവാസമാണിത്...! മുആദ് ബിൻ ജബലിന്റെ ഹദീസ് അങ്ങനെയൊരു കാര്യമല്ല നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ശരീഅതിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ഒരു അവകാശമായായോ ഓപ്ഷൻ ആയോ സമർപ്പിക്കാനല്ല നബി കല്പിച്ചത്. കലിമ ചൊല്ലി ഇസ്ലാമിൽ പ്രവേശിച്ച ഏതൊരാൾക്കും ശരീഅത് സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് നിർബന്ധ ബാധ്യത തന്നെയാണ്. വേണമെങ്കിൽ സ്വീകരിക്കുകയും,

വേണമെങ്കിൽ നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്യാവുന്ന ഒരു തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെയും ഹിതപരിശോധനയുടെയും സാധ്യത തന്നെ അവിടെയില്ല. അല്ലാഹുവും അവരെ ദൂതനും തീരുമാനിച്ചു കഴിഞ്ഞ കാര്യത്തിൽ സ്വതന്ത്രമായ മറ്റൊരു അഭിപ്രായത്തിലേക്ക് പോകാൻ ആർക്കും അനുവാദമില്ല (33 : 36). ശരീഅതിനെ പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചനുസരിച്ച് വിധേയപ്പെടുന്നത് വരെ ഒരാളും വിശ്വാസിയാവുകയില്ല (4 : 65). അതുകൊണ്ട് ശരീഅത് സ്വീകരിക്കുക, അത് പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുക എന്നത് ഓരോ മുസ്‌ലിമിന്റെയും ബാധ്യത തന്നെയാണ്.

പ്രവാചകസമക്ഷമെത്തി ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച ആളുകൾ നിസ്കാരത്തിലും, നോമ്പിലും, ഹജ്ജിലും തങ്ങൾ ശരീഅത് പിൻപറ്റാം, കച്ചവടങ്ങളിലും ദേശരാഷ്ട്രാന്തരീയ കാര്യങ്ങളിലും, ഭരണത്തിലും, മറ്റ് വ്യവഹാരങ്ങളിലും അറ്റ് പറ്റില്ല എന്ന് നബിയോട് പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു സ്ഥിതി? മസ്ജിദുകളിൽ അല്ലാഹുവെ റബ്ബായും, ഇസ്‌ലാമിനെ ദീനായും, മുഹമ്മദിനെ നബിയായും അംഗീകരിക്കും. മറ്റ് കാര്യങ്ങളിൽ അങ്ങനെയില്ല എന്ന് വന്നാൽ അത് ഇസ്‌ലാമല്ല, അവർ മുസ്‌ലിംകളുമല്ല.

അതിനാൽ ശരീഅതിലേക്ക് ജനങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുക. അല്ലാഹുവിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണത്. ജനങ്ങളുടെ ഇഹപര വിജയത്തിന് നിദാനമായ ആ മഹദ് പദ്ധതിയുമായി നാം മുന്നോട്ട് ചരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. ശരീഅതിന്റെ എതിർക്കുന്നവരെ അവരുടെ പാട്ടിന് വിടുക. അവർക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന്

തെന്നിമാറാതിരിക്കുക. ആരെയും
തൃപ്തിപ്പെടുത്തേണ്ടുന്നതില്ല, നമുക്ക് ശരീരത്ത് നൽകിയ
അല്ലാഹുവിനെയല്ലാതെ.

-- അബ്ദുൽ ഹകീം ഹസൻ

27 റബീഉൽ അവ്വൽ 1447, 19 സെപ്തംബർ 2025

മുആദ് ബിൻ ജബലിനെ യമനിലേക്ക് നിയോഗിച്ച പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു. "താങ്കളെ നാം വേദം നൽകപ്പെട്ട ഒരു വിഭാഗത്തിലേക്കാണ് അയക്കുന്നത്. അല്ലാഹു അല്ലാതെ ഒരു ഇലാഹ് ഇല്ലെന്നും, ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂലാണെന്നുമുള്ളതിന് സാക്ഷിയാവാൻ താങ്കൾ അവരെ ക്ഷണിക്കുക. അവർ അതിന് വഴങ്ങിയാൽ ഓരോ ദിനരാത്രങ്ങളിലെയും അഞ്ച് നേരത്തെ നിസ്കാരം അല്ലാഹു അവർക്ക് നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്നവരെ അറിയിക്കുക. അതിനുമുൻപ് വഴങ്ങിയാൽ തങ്ങളുടെ ധനത്തിൽ അല്ലാഹു അവർക്ക് സകാത് നിർബന്ധമാക്കിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവരെ അറിയിക്കുക. അവരിലെ ധനികരിൽ നിന്നത് വാങ്ങി അവരിലെ ദരിദ്രർക്ക് നൽകുകയാണ് വേണ്ടത്" (ബുഖാരി 1395).

ശരീഅതിന്റെ പ്രയോഗവത്കരണ (തത്വബീജ്ജ്വലിത) ത്തിലെ ക്രമപ്രവൃദ്ധത (തദർറുജ്) ക്ക് തെളിവായി ഈ ഹദീസിനെ ചിലർ ഉദ്ധരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇത് ശരീഅതിന്റെ തദർറുജിന് തെളിവേയല്ലെന്ന് നാം നമ്മുടെ 'ശരീഅത് പരമ്പര 3' ൽ വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണ്.

യഥാർഥത്തിൽ ജനങ്ങൾക്ക് ശരീഅത് വ്യക്തമാക്കി കൊടുക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ് ഈ ഹദീസ്. അതായത്, മുൻഗണനകളുടെ സംരക്ഷണവും ബാധ്യതകളുടെ ക്രമീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടത്.

മുആദിന്റെ ഹദീസ് പഠിപ്പിക്കുന്ന സുപ്രധാനമായ മറ്റൊരു പാഠം കൂടിയുണ്ട്. അതാണ് നാമിവിടെ ചർച്ച ചെയ്യുന്നത്.

ശരീരത്ത് പ്രയോഗവൽക്കരണ (തത്ത്വബീജശുദ്ധീകരണം) ത്തിൽ യാതൊരുവിധ ഇളവും (concession) വേണ്ടതില്ല എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. നമ്മുടെ ആവശ്യം. എന്നാൽ, അതിന്റെ അർത്ഥം, നാം അധികാരത്തിൽ വന്നയുടൻ ഹിജാബ് നിർബന്ധമാക്കും, മദ്യം നിരോധിക്കും, മോഷ്ടാവിന്റെ കൈവെട്ടും, വ്യഭിചാരിയെ ചാട്ടയടിക്കുകയോ കല്ലെറിയുകയോ ചെയ്യും എന്നൊക്കെയാണ് ആളുകൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്.

യഥാർഥത്തിൽ നാം നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങളോട് പറയുന്നത്, നമ്മുടെ പ്രഥമ പരിഗണനയർഹിക്കുന്ന അടിസ്ഥാന വിഷയമായ ഇസ്‌ലാമിക പദ്ധതിയിൽ നിന്നകന്നുമാറി, ദ്വിതീയ വിഷയങ്ങളിലേക്ക് ശ്രദ്ധ കൊണ്ടുപോകരുതെന്നാണ്. ഇതൊരു മുന്നറിയിപ്പായി നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക. ഉപദേശമായി സ്വീകരിക്കുക. ശരിയായ അഖീദ വ്യക്തമാക്കേണ്ടതിന് പകരം വിധികൽപ്പനകളെ കുറിച്ച ചർച്ചയിലേക്ക് നിങ്ങളൊരിക്കലും വഴിമാറി പോകരുത്.

ഒരു വിശദമായ ഇസ്‌ലാമിക പദ്ധതിയോട് കൂടിയാണ് നാം മുന്നോട്ട് പോകേണ്ടത്. അല്ലാതെ, നടപ്പുകാലത്തെ ചില പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് മാത്രം പരിഹാരം കണ്ടുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെയപ്പാടെ വഞ്ചിച്ച് കൊണ്ടും, അവരെ ഇരുട്ടിൽ നിർത്തിക്കൊണ്ടുമല്ല നാം പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത്. ജനങ്ങളെയെല്ലാം ശരീഅതിന്റെ കാര്യത്തിൽ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയും, അവരോട് സഹകരണം വാഗ്ദാനം ചെയ്തും, അവരെ വിശ്വാസത്തിലെടുത്തും മുന്നോട്ട് പോകേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും നമുക്കില്ല. അത്തരമൊരു ഉത്തരവാദിത്വവും നമ്മുടെ മേൽ അല്ലാഹു ചുമത്തിയിട്ടുമില്ല.

ജനം അല്ലാഹുവിന്റെ മാത്രം അടിമയാണെന്നും, ഏകനായ അല്ലാഹുവിന് യഥാവിധി വഴിപ്പെടാതെ അവന് യഥാർഥ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപ്യമാവില്ലെന്നും ജനങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ പ്രഥമ ദൗത്യവും ഭാരിച്ച ഉത്തരവാദിത്വവുമാണ്. സമ്പൂർണ്ണമായി ശരീഅത് നടപ്പിലാക്കാതെ കീഴ്വണക്കത്തിന്റെ ആ ആത്യന്തിക തലം സാധ്യമാവില്ലെന്ന് വ്യക്തവുമാണ്. ശരീഅതിന് മുന്നിൽ സ്വന്തത്തെ സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിക്കാത്ത ആരുടെയും ഇസ്‌ലാം പൂർണ്ണമാവില്ലെന്ന് അവരെ പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയെന്നതാണ് നമ്മുടെ ഭാരിച്ച ദൗത്യം. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരിൽ നിന്ന് നിയമം സ്വീകരിക്കുന്നതും, അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരോട് വിധി തേടുന്നതും വലിയ ശിർകാണെന്നും, അത് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തെ തന്നെ നശിപ്പിച്ച് കളയുമെന്നും അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടതുണ്ട്.

ശരീഅതിനെ കുറിച്ച് ചില മുൻധാരണകളോടെ മതേതര നിയമങ്ങൾക്ക് പകരമായാണ് നാം ഇസ്‌ലാമിക ശിക്ഷാനടപടികൾക്ക് വേണ്ടി വാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ജനങ്ങളുടെ സാമൂഹിക സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങൾക്കുള്ള പരിഹാരമാർഗങ്ങളെ കുറിച്ച് സംസാരിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വ (عبودية) ന്റെ ഉപേക്ഷിക്കലും അവഗണിക്കലുമാണ്. തന്റെ കൈയ്യിലുള്ള ചരക്ക് വിറ്റഴിക്കാൻ വേണ്ടി ഉപഭോക്താക്കളെ വിശ്വസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന കച്ചവടക്കാരനെപ്പോലെയാണ് നാം.

അതിന്റെ ഗണങ്ങൾ എടുത്തു പറയുകയും, അതിന്റെ വൈകല്യങ്ങൾ മറച്ചു വെക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കച്ചവടക്കാരനെപ്പോലെയാണ് നാം പെരുമാറുന്നത്. മറ്റ് വ്യവസ്ഥകളെ പോലെ ഇഹലോകത്ത് ചില നേട്ടങ്ങൾ നേടിത്തരുന്ന ഒരു വ്യവസ്ഥയാണ് ശരീരത്ത് എന്ന ധാരണയാണ് നാം ജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നത്.

ഓരോ മുസ്ലിംകളോടും അവർ അല്ലാഹുവിൽ യഥാവിധി വിശ്വസിക്കുന്നില്ലേയെന്ന് നാം ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റൊരു പോംവഴി അവർക്ക് മുന്നിലുണ്ടോയെന്നും ചോദിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. "അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു കാര്യത്തിൽ തീരുമാനമെടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ സത്യവിശ്വാസിയായ ഒരു പുരുഷനാകട്ടെ, സ്ത്രീയാകട്ടെ, തങ്ങളുടെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് സ്വതന്ത്രമായ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരിക്കാവുന്നതല്ല. വല്ലവനും അല്ലാഹുവെയും അവന്റെ ദൂതനെയും ധിക്കരിക്കുന്ന പക്ഷം അവൻ വ്യക്തമായ വഴിപിഴച്ചു പോയിരിക്കുന്നു" (33 : 36).

നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരിടത്ത് പോലും ഒരിക്കലും നമുക്ക് ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്ത ഒന്നാണ് ശരീരത്ത്. നമ്മുടെ ഇച്ഛാനുസരണം തെരഞ്ഞെടുക്കാനോ നിരാകരിക്കാനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള കാര്യമല്ല അത്. അങ്ങനെയൊരു തെരഞ്ഞെടുപ്പ് സ്വാതന്ത്ര്യവും ഹിതപരിശോധനക്കുള്ള സാധ്യതയും നമുക്ക് മുന്നിൽ ശരീരത്ത് തുറന്നിടുന്നില്ല. തന്റെ ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് മുന്നിൽ ലാഭത്തെ കുറിച്ച് മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, എല്ലാ വൈകല്യങ്ങളും കുറവുകളും മറച്ചു വെച്ചുകൊണ്ട് വിറ്റഴിക്കാൻ കച്ചവടക്കാർ ശ്രമിക്കുന്നത് പോലെ ഒരു കച്ചവട ചരക്ക് വിറ്റഴിക്കുകയല്ലല്ലോ നമ്മൾ ചെയ്യുന്നത്. മറിച്ച്, കാര്യങ്ങൾ കൃത്യതയോടെ ജനസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. നാം അവരെ വഞ്ചിച്ചുവെന്ന് അവർ പിന്നീട് ആരോപണം ഉന്നയിക്കുവാനുള്ള ഒരവസരവും നാം ഒരിക്കലും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കരുത്.

നാം ജനങ്ങളെ ശരീഅതിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നതെന്നാൽ അതിനർത്ഥം, മുസ്ലിം നാടുകളിലെ ജനങ്ങളോട് അവർ വാക്കാൽ പ്രഖ്യാപിച്ച ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലയിലേക്ക് പൂർണ്ണമായി കടന്നുവരാനുള്ള ആഹ്വാനമാണ്. കേവല വാചിക അവകാശവാദങ്ങളെക്കാൾ അല്ലാഹുവെ റബ്ബായും മുശർരി (مشرع) യായും ഹാകിമായും പുണരുക എന്നാണ്. "ഇല്ല, നിന്റെ റബ്ബാണ സത്യം! അവർക്കിടയിൽ ഭിന്നിപ്പുണ്ടായ കാര്യത്തിൽ അവർ നിന്നെ ഹാകിമാക്കുകയും, നീ വിധി കൽപിച്ചതിനെ പറ്റി പിന്നീട് അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ യാതൊരു വിഷമം തോന്നാതിരിക്കുകയും, അത് പൂർണ്ണമായി സമ്മതിച്ചനുസരിച്ച് (وَيُسَلِّمُوا) വിധേയപ്പെടു (تُسَلِّمًا) നന്തുവരെ അവർ വിശ്വാസികളാവുകയില്ല" (4 : 65). സമ്പൂർണ്ണ വിധേയത്വമാണ് وَيُسَلِّمُوا تُسَلِّمًا.

നമ്മുടെ നിലപാടിനെ പ്രതിരോധിക്കേണ്ട വിധം ദുർബലാവസ്ഥയിലല്ല നാമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക. മുസ്ലിംകളെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും എന്നാൽ ശരീഅത് നിരാകരിക്കുകയും ചെയ്തവരാണ് നെറികേടിന്റെ അപകടാവസ്ഥയിലും കാപട്യത്തിന്റെ നിഷേധാത്മകതയിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

മുആദിന്റെ ഹദീസ് ഇവിഷയത്തിലുള്ള പ്രവാചക നിലപാടാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. യമനി ജനതക്ക് മുന്നിൽ ശരീഅതിന്റെ വിധികൾ അവർക്ക് ഇച്ഛാനുസരണം തെരഞ്ഞെടുക്കാനുള്ള ഒരു അവകാശമായി സമർപ്പിക്കാനല്ല നബി മുആദിനോട് കല്പിച്ചത്. അവരത് മനസ്സിലാക്കുകയും അടുത്തിടപഴകുകയും ചെയ്യട്ടെ, എന്നിട്ട് മറ്റ് വിധികളും നിയമങ്ങളുമായി സസൂക്ഷ്മം താരതമ്യം ചെയ്യുകയും അതിന്റെ നന്മകൾ വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്യട്ടെ. ശേഷം, അവർക്കത് ഉചിതമെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ മാത്രം അവരത് സ്വീകരിക്കട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ നിരാകരിക്കട്ടെ എന്ന നിലപാടായിരുന്നില്ല നബി സ്വീകരിച്ചത്. മറിച്ച്, യമനി ജനത ശഹാദത് കലിമ ചൊല്ലിയാൽ പിന്നെ അവർക്ക് മുന്നിൽ സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമല്ലാതെ മറ്റൊരു വഴിയുമില്ല. ശരീഅതിനെ പുണരുകയല്ലാതെ അവർക്കെ മറ്റൊരു പോംവഴിയുമില്ല.

ഒരു കാര്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം. അതായത്, ജനങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനും, സമൂഹത്തിൽ അഭിവൃദ്ധി നേടാനുമായി ശരീരത്ത് മുമ്പോട്ട് വെക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ, അതിന് വേണ്ട വിപണനോപകരണമായി ഉപയോഗിക്കുകയെന്നത് ശരിക്കേടാണ്. ആത്മാർത്ഥവും നിഷ്കളങ്കവുമായി ശരീരത്ത് നടപ്പാക്കുക വഴി അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ഭവിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളും ഉപഹാരങ്ങളും മാത്രമാണവ. ശരീരത്തിന്റെ സവിശേഷഭാവം, അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനാണത് എന്നതാണ്. "അല്ലാഹുവാണ് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചത്. എന്നിട്ട് അവൻ നിങ്ങൾക്ക് ഉപജീവനമേകി. പിന്നെ അവൻ നിങ്ങളെ മരിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് അവൻ നിങ്ങളെ ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. അതിൽപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്ന വല്ലവനും നിങ്ങൾ പങ്കാളികളാക്കിയവരുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടോ? അവൻ പരിശുദ്ധൻ! അവർ ഇണചേർക്കുന്നതിനുമപ്പുറമാണ് അവൻ" (30 : 40). മതേതരവാദികളാണോ സൃഷ്ടിച്ചത്? അവരാണോ ഉപജീവനമേകുന്നത്? ജനിമൃതിക്ക് അവരാണോ കാരണഭൂതർ? മരിച്ചവരെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നവർ അവരാണോ? പാർലമെന്റിന് അത് ചെയ്യാനാകുമോ? ഇല്ലെങ്കിൽ അവരെങ്ങനെയാണ് നിയമം സൃഷ്ടിക്കുന്നത്? അവരെന്തിനാണ് നിയമം നിർമ്മിക്കുന്നത്?

ഒരു വലിയ വിഷയമുണ്ടിവിടെ. അതീവ പ്രാധാന്യമുള്ള വിഷയം.
ഗൗരവമുള്ള സംഗതി.

സമൂഹത്തിന്റെ സകലമാന പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായും, ഭൗതിക ജീവിതോന്നമനത്തിനും ഉത്കർഷത്തിനും വേണ്ടി ശരീഅതിന്റെ പ്രയോഗവത്കരണത്തിലേക്ക് നാം അവരെ ക്ഷണിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ജനങ്ങൾ ആ ക്ഷണം സ്വീകരിക്കുകയും, അതുപ്രകാരം ശരീഅത് സംസ്ഥാപനത്തിന് സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അതോടെ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുമോ?

തീർച്ചയായും ഇല്ല...! ഒരുകലുമില്ല...!!

ശരീഅത് പ്രയോഗവതിക്കരണത്തിന്റെ പരമമായ ലക്ഷ്യം (أغاية) തന്നെ അല്ലാഹുവിനുള്ള സമ്പൂർണ്ണ സമർപ്പണമാണ്, പരിപൂർണ്ണ വിധേയത്വമാണ്. ജനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭൗതിക താൽപര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തി ശരീഅത് സ്വീകരിച്ചാൽ തന്നെയും അതൊരിക്കലും അല്ലാഹുവിനുള്ള ഉബൂദിയത് ആവുകയില്ല. തങ്ങളുടെ ലൗകിക വിഷയങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമായിക്കൊണ്ടും, ഭൗതികോന്നതി ലാക്കാക്കിയും ജനങ്ങൾ ശരീഅത് പ്രയോഗവത്കരണം സമ്മതിച്ചാൽ, ആ ശരീഅത് സംസ്ഥാപനത്തിലൂടെ ഒരിക്കലും അല്ലാഹുവിനുള്ള ഉബൂദിയതും ശരീഅതിന്റെ പരമലക്ഷ്യവും പൂർത്തീകൃതമാവുകയില്ല.

ആത്മാർത്ഥമായ ത്യാഗങ്ങൾക്കും, ശത്രുവിനെതിരെയുള്ള സ്നൈഹ്യനിലപാടുകൾക്കും ശേഷം മാത്രമാണ് ഏതൊരു ഒരു പ്രദേശത്തും ശരീഅത് സംസ്ഥാപനം സാധ്യമാവുക. ശരീഅതിനെ തങ്ങളുടെ ഭൗതികാവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മാത്രം സ്വീകരിച്ചവർക്ക് ഒരു മടങ്ങിപ്പോക്കിനും പുനർവിചിന്തനത്തിനുമുള്ള കാലം കൂടിയാണത്.

ഇത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനാണ്.

മറ്റ് നിയമങ്ങൾക്ക് മേൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതിലും, ഉപഭോക്താക്കളുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് പരിഷ്കരിക്കുകയും ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നതിലും മേന്മയും വൈശിഷ്ട്യവുമുള്ളതാണ് ഇത്. യഥാർഥത്തിൽ ഈ ശരീഅതിൽ നമുക്ക് ലജ്ജിക്കേണ്ടതായ യാതൊരു കാര്യവുമില്ല. നമ്മെ ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നതായ ഒന്നുമതിലില്ല. അതിന്റെ ഏത് ഭാവത്തിലും നമുക്ക് അഭിമാനിക്കാൻ വകയുള്ളത് മാത്രമേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ ശിരസ്സ് ഉയർത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ളത് മാത്രമാണ് അതിലുള്ളത്.

ഇസ്ലാമിക ശിക്ഷാവിധിയുടെ മനോഹാരിതയും കാവ്യാത്മകതയും നമുക്കതിൽ വ്യക്തമാണ്. ശിക്ഷാ വ്യവസ്ഥയിൽ മനോഹാരിതയും കാവ്യാത്മകതയുമോ എന്ന് നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നുണ്ടാകും. അതെ, എന്നാൽ ജനങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിലെടുക്കാനും ബോധ്യപ്പെടുത്താനും നാമിതൊന്നും പറയുകയോ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയോ ചെയ്യേണ്ടതില്ല. അല്ലാഹ് അവതരിപ്പിച്ച ഈ മഹനീയമായ ശരീഅതിനെ മനുഷ്യനിർമിത നിയമങ്ങൾ നിർമിച്ചവർ സ്വീകരിച്ച ചവർ ആശയങ്ങളോട് നാം ഒരിക്കലും തുലനം ചെയ്യുകയുമില്ല. 'ലാത്തിയെക്കാൽ മുർച്ചയുള്ളതാണ് വാൾ' എന്ന പറച്ചിൽ വാളിനെ ഇക്കാഴ്ത്തലാണെന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുന്നില്ലേ? ശരീഅതിന്റെ ഏറ്റവും മഹോന്നതമായ സവിശേഷത തന്നെ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനാണ് എന്നതാണ്. "അപ്പോൾ വിധികർത്താ (ﷻ) വായി ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ അല്ലാത്തവരെയാണോ തേടേണ്ടത്? അവനാകട്ടെ, വിശദവിവരങ്ങളുള്ള ഗ്രന്ഥം നിങ്ങൾക്ക് ഇറക്കിയവനാകുന്നു. അത് സത്യവുമായി നിന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ നിന്ന് ഇറക്കപ്പെട്ടതാണെന്ന് നാം മുബ് വേദം നൽകിയവർക്ക് അറിയാം. അതിനാൽ നീ ഒരിക്കലും സംശയാളുകളിൽ പെട്ടുപോകരുത്" (6 : 114).

ശരീരത്തിനെ എതിർക്കുകയും വിമർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, അതിന്റെ വിധിയെ കുറിച്ച് ചോദിച്ച് പരിഹസിക്കുന്ന ആളുകളെയും സംവാദകരെയും താർക്കികരെയും എങ്ങനെയാണ് നാം കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ടത്?

യഥാർഥത്തിൽ എന്തിനാണ് അവർ ശരീരത്തിനെ എതിർക്കുന്നതെന്നാണ് നാം അറിയേണ്ടത്. അവരുടെയുള്ളിലെ ദുരിദ്ദേശ്യമാണ് അത്തരം ചോദ്യങ്ങളിലേക്ക് അവരെ കൊണ്ടുവന്നെത്തിച്ചത്. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൾ ശിരസ്സാവഹിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാവാത്തത്.

ശരീരത്തിന്റെ വിധികല്പനകൾ അംഗീകരിക്കാതിരുന്നാൽ താങ്കൾ ഞങ്ങളോട് എങ്ങനെയാണ് പെരുമാറുകയും സമീപിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന് പ്രവാചക സമക്ഷമെത്തി ഇസ്‌ലാം സ്വീകരണത്തിന്റെ ബയ്അത് ചെയ്യവെ ഒരാൾപോലും നബിയോട് ചോദിച്ചില്ല. നബിയുടെ കരം ഗ്രഹിച്ച് ബയ്അത് ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പ് ഇക്കാര്യത്തിലൊരു വ്യക്തത വരുത്തണമെന്ന് അവരാരും ആവശ്യപ്പെട്ടതുമില്ല. കാരണം, അങ്ങനെയൊരു ചോദ്യം ഒരിക്കലും ചോദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണെന്ന് അവർക്കറിയാമായിരുന്നു. അത്തരമൊരു ചോദ്യം ബയ്അത് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഗൗരവതയെ തന്നെയാണ് ചോർത്തിക്കളയുകയെന്ന് വ്യക്തവുമായിരുന്നു. ശരീഅത് വിരോധികൾക്ക് അവർ മുൻകൂട്ടി ധരിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന 'സംശയങ്ങൾക്ക്' തന്നെ മറുപടി വേണം.

മനുഷ്യന് വേണ്ടത് ഏതെന്ന് ഏറ്റവും നന്നായി അറിയുന്നവനായ അല്ലാഹ് അവരുടെ ഉന്നമനത്തിനും പുരോഗതിക്കും വേണ്ടി നൽകിയ സവിശേഷമായ ശരീഅതിനെ നാം ഏറ്റവും മനോഹരമായി പ്രതിനിധാനം ചെയ്യണം. ഈ മഹോന്നത സവിശേഷതയാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യത്തെ സാക്ഷാത്കരിക്കുക. അതുകൊണ്ട് നാം പൂർണ്ണമായും ശരീഅതിൽ ശ്രദ്ധയൂന്നണം. മുസ്‌ലിം സമുദായം വിധിതേടി പോകുന്ന ഓരോ വിഷയങ്ങളിലും, അവരുടെ ഓരോ വ്യവഹാരങ്ങളിലും അതുമാത്രമായിരിക്കണം പരാമർശിക്കപ്പെടേണ്ടത്.

ഒരു വ്യവസ്ഥയായി നാം ശരീഅതിനെ കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ ശരീഅതിന് എതിരെയുള്ള ആളുകളുടെ സംശയങ്ങളും സന്ദേഹങ്ങളും പ്രതിരോധിക്കുകയെന്ന രണ്ടാം തരം വിഷയത്തിൽ പെട്ടുപോകരുതെന്ന് നാം നിങ്ങളെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. നാം ഒരു രഹസ്യ പദ്ധതിയുമായാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് ശരീഅത് വിരുദ്ധർ ആരോപിക്കുമ്പോഴും നാം തെല്ലും വ്യാകുലപ്പെടേണ്ടതില്ല. കാരണം, നാം അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോട് യോജിക്കാത്ത കാലത്തോളം അവർ നമ്മിൽ തൃപ്തരാവുകയേയില്ല.

മുൻധാരണകളോടെ വരുന്നവരുടെ ആരോപണങ്ങൾക്ക് മറുപടി പറഞ്ഞ് സമയം കളയാതെ അല്ലാഹുവിനുള്ള ഉബുദിയതിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയാണ് നാം ചെയ്യേണ്ടത്. അവരോട് സംവദിക്കാതെയും, അവർക്ക് പ്രത്യുത്തരം നൽകാതെയും നാം ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുമ്പോൾ അവർ നമ്മെ പരമാവധി പ്രകോപിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അതിലൊന്നും വീണുപോയാൽ അല്ലാഹുവിനുള്ള ഉബുദിയത് എന്ന ലക്ഷ്യം നമുക്ക് തെറ്റും.

തങ്ങൾ അധികാരത്തിലെത്തിയാൽ അവരുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമെന്ന് വാക്ക് കൊടുക്കുന്നത് സൂക്ഷിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ നമുക്കുടയിലുണ്ട്. അവരുടെ കൗശലത്തെ നാം കരുതിയിരിക്കണം. ജനാധിപത്യത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ ആദരിക്കണമെന്നാണോ അവർ പറയുന്നത്!? ശക്തിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങൾക്കെതിരെ തിരിയുമായിരുന്നുവെന്ന് നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുക. നിങ്ങളവരുടെ ദീൻ പിൻപറ്റാത്ത കാലത്തോളം അവർ നിങ്ങളിൽ തൃപ്തരാവുകയേയില്ല.

അതിനാൽ നാം സത്യത്തിൽ ഉറച്ച് നിൽക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായം നേടിയെടുക്കുക.

മനുഷ്യ നിർമ്മിത നിയങ്ങളുമായി തുലനം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നല്ല ശരീഅത്ത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനാണ് അതെന്നതാണ് ശരീഅതിന്റെ മഹാനതമായ സവിശേഷത. നമ്മു ഈ സ്രഷ്ടാവ് സൃഷ്ടികളുടെ ജീവിതത്തിന് നൽകിയ ഉപഹാരം.